

Poemas¹

Noelia Gómez Calvo²

o foco examina a incógnita

na pantalla a mostra ocular

a doutora sinala o perigo
no inmenso do azul esténdese

lembro paxaros

***

como estorniños
traspaso a cima desta obsesión que me revela

canda eles impúlsome

son unha máis na fauna
despregando as ás
que nacen entre a fin dos ombros
e o principio do éxodo

este é o prefacio, a querida confianza

no seu equilibrio acouga a miña verdade

---

¹ Os poemas pertencen ao libro *Desenfoque*, publicado por Apiario no outono de 2024

² https://gl.wikipedia.org/wiki/Noelia_Gómez.

o corpo todo cuberto
na fronte o metal suxeita as pálpebras
impedindo o peche

alguén agarra as miñas mans e pronuncia o frío
di que pense en algo fermoso
imaxino a escrita

este é o inicio

as luces marcan a duración
primeiro verde, despois amarelo
tes que permanecer o máis quieta posible
recomendan as voces do arredor
mentres falan do tempo e as súas lentitudes

a cada minuto introducen lágrima

no centro hai ferros cravados
sei que están aínda que non os sinto

desa maneira aprendo a engulir o corte oculto
unidade de medida de todas as dores

***

paso días no cuarto coas persianas baixas
a cada minuto introduzo lágrima
prohibido o exterior

ás agachadas o caderno

anotar no papel o que ferve
o poema nace na sombra para coidar a exactitude do visible
os dedos guían cada signo

a epiderme accedendo ao núcleo da ferida
alí construír o corazón do desenfoque